

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 58. S. Leodegarii Martyrium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](#)

tur, & prior Gairinus abstrahitur, patibu- Sæculum VII
lo alligatur, & lapidibus obrutus neca- A. C. 677.
tur. In hoc supplicio dicebat: *Domine
JESU! qui non venisti vocare justos sed
peccatores, suscipe animam servi tui, cui
mortem Martyrum morti similem, con-
cedere dignatus es!* sic orans expiravit.

§. LVIII.

S. Leodegarii Martyrium.

Sancti Leodegarii inimicis necdum eum vita privare ausis, quod ab Episcopis depositus non fuisset, per lacum tamen raptatur, in quo, cum lapillos austissimos calcare cogeretur, plantæ pedum ejus cruentæ dilaceratæ. Ademptis jam pridem oculis S. Viri labia quoque & lingua præscindunt, quo eum ad desperationem impellerent. Mox probrofæ vestibus spoliant, & nudum per lutum platerum raptatum tandem strigoso equo imponunt, & Comiti Varingo custodendum tradunt. Ermenario ad S. Symphorianum Augustoduni Abbe eis curam gerente, sanatæ sunt plagæ atque etiam posthac S. Episcopus loqui & verba pronunciare valuit, quod miraculum ab omnibus habitum. Eum deinde Comes Varingus in patriam deductum tanquam Martyrem coluit, & in Monasterium Fes- *Sup. n. 30.*
canense misit, ubi duos annos commo-

Hist. Ecclesiast. Lib. IX.   A a   ra-

Sæculum VII ratus, obducta vulneribus cicatrice, Mo-
A. C. 677. niales erudiebat, singulis diebus Sanctum
Sacrificium offerebat, & sine intermis-
sione orabat.

*to. 2. Act.
p. 707.*

*vit. per A-
mon. 14.*

Inde S. Leodegarius scripsit Episto-
lam consolatoriam ad Sigradam Matrem
suam, quæ in Monasterio Dominæ No-
stræ Sueßione habitum Monasticum in-
duerat. In ea cum primis hortatur, ut
inimicis ignoscat, & cum ipsi Fescani de-
genti relatum fuisset, aliquos ex perse-
cutoribus suis criminum pœnas dedit,
tantum abfuit, ut lætaretur, ut potius la-
crymas funderet, quod sine pœnitentia
decessissent. Nam jussu Regis Theodo-
rici & Ebroini, coacto multorum Episco-
porum Concilio, aliqui Episcopi fuere
condemnati. Diddoni, olim Episcopo
Cabillonensi, caput rasum est, quod De-
gradationis signum erat. Proscriptus
deinde est, & tandem morte punitus.
Vaimarus Dux Campaniæ, & postea Epis-
copus Trecensis, cum Ebroini gratia ex-
cidisset, diu cruciatus, postremo suspen-
sus in patibulo crepuit.

Tandem jubente Ebroino S. Leode-
garius ad Regiam deductus; quippe eum
in judicio Episcoporum deponi volebat,
ut ipsi deinceps Sanctum Sacrificium of-
ferre non liceret. Accusatoribus iterum
instantibus, ut se necis Regi Childerico
illatæ reum fateretur, negavit constan-
ter,

ter, Deum innocentiae suæ testem invocans. Tum tunicam Sancti Episcopi a Sæculum VII
suprema parte usque ad infimam scindunt, quod etiam inter ceteras Depositiæ Cæremonias fieri solebat, eumque rius necatur,
manibus Chrodoberti, Comitis Palatii, tradunt cum mandato eum interficiendi.
Ebroinus facile prævidens fore, ut Leodegarius inter Martyres coleretur, jussit, in Silvæ imperviæ latebris puteum investigari, in quem projiceretur, & corpus occisi ita occultari, ut inveniri non posset. Verum Chrodoberthus commotus exhortationibus Viri Sancti, qui suis Virtutibus omnium hominum amorem & venerationem sibi conciliabat, non sustinuit morientem conspicere, sed famulis quatuor in mandatis dedit, ut imperata facerent. Comitis Uxorem lacrymas diffluentem solabatur S. Leodegarius, promittens, futurum, ut Cœlestem Benedictionem in se attraheret, si sepulturæ suæ curam in se fusciperet.

Ergo quatuor satellites Episcopum in Silvam perducunt, & cum puteum nullum invenissent, tandem gradum sisstant, & tres pedibus ejus advolvuntur, veniam facti petentes. Vir Sanctus pro eis in orationem se dedit, tum signo, ut convenerat, accepto, quartus orantis caput amputat. Percussor haud

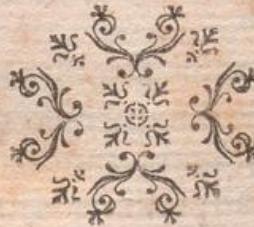
A a 2

diu

Sæculum VII diu post a Dæmone obsessus, in ignem
A. C. 677. insiliisse, & concrematus fuisse fertur.
Chrodoterti Comitis Uxor Virum Sanctum in parvo Oratorio, loco, qui Sarcina dicebatur in Artesia, sepeliri curavit, unde postea ad Monasterium S. Maxentii in territorio Pictaviensi, ubi Abbas fuerat, translatus est.

*v. Mabill.
not. p. 705.*

Silva, in qua occisus est, prius Aquilina seu Ivelina dicta a multis Sæculis Leodegarii Nomen tenet, multæ etiam Ecclesiæ ad ejus honorem ædificatae, & plurima patrata apud ejus sepulchrum referuntur miracula, ita ut pauci Viri Sancti in Francia Sanctum Leodegarium Nominis celebritate superent. Ecclesia eundem secundo die Octobr. inter Sanctos Martyres colit, atque anno 678. passus creditur.

HISTO.